

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתוחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלק השכינה.

וכשם זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל כששולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וכיום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שכתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהים בחשבון, שעולה לחשבון פנו"י, במה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רינה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי כמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתייחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז ג) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהים בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת באת י, ואתעבדת כוסי רינה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כז ג), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין